

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714207846
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714207846.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom ako rodičia, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov - otca: U. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom X. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Václav Sosna, so sídlom Skalica, Námestie slobody 2 a matky: Ing. K. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXX, t.č. F., P. XXX, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Pekar, so sídlom Skalica, Potočná 191/39, o návrhu otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti a návrhu matky o úpravu správy majetku maloletej, na odvolanie otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 7P/32/2014-54 zo dňa 5.3.2015 - v časti úpravy správy majetku maloletej, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd uložil otcovi i matke platiť poplatky v súvislosti so správou majetku maloletého dieťaťa a v závislom výroku o náhrade trov konania, r u š í a v zrušenom rozsahu vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd na návrh otca schválil rodičovskú dohodu, ktorou zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s tým, že matka a otec sú povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú striedavo v jednotýždňových intervaloch okrem obdobia od posledného dňa školského roku v príslušnom kalendárnom roku do posledného dňa letných prázdnin príslušného roku, okrem obdobia od 23.12. toho ktorého roku do 2.1. nasledujúceho roku, veľkonočných sviatkov a jarných prázdnin s tým, že matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú Z. vždy v piatok po skončení jej vyučovania v škole v nepárnom týždni do nasledujúceho piatku v párnom týždni do času skončenia času vyučovania v škole a otec v zbývajúcim rozsahu s tým, že rodičia si budú maloletú vyzdvihovať v piatok po vyučovaní pred označenou školou. Ďalej súd v rámci schválenia rodičovskej dohody upravil povinnosť matky odovzdať maloletú Z. na styk otcovi v piatok 5.6.2015, povinnosť otca vrátiť dieťa matke v nedeľu 7.6.2015, matke a otcovi uložil povinnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú Z. počas jarných prázdnin, počas veľkonočných sviatkov, počas letných prázdnin, počas vianočných sviatkov vždy striedavo v párný a nepárny rok. Súd tiež rozhodol, že matka a otec budú maloletú Z. spoločne zastupovať a spravovať jej majetok a určil, že matka je oprávnená poberať rodinné prídavky na maloletú i počas realizácie striedavej osobnej starostlivosti, pričom výživné súd neurčil. Okrem schválenia uvedenej rodičovskej dohody súd uložil osobitne otcovi aj matke povinnosť platiť mesačné poplatky za výkon správy a fond opráv k bytu č. X vchod č. XXX na druhom poschodí bytového domu súp. č. XXXX postavený na pozemkoch parc. reg. „C“ evidované na katastrálnej mape a to parc. č. 95/15 (zastavané plochy a nádvoria vo výmere 577 m²) a parc. č. 95/17 (zastavané plochy a nádvoria vo výmere 9m²) zapísaného na LV č. XXXXX pre obec a kat. úz. F., ktoré je vo vlastníctve maloletej Z. každého z rodičov po 44,01 Eur, ďalej poistenie bytu vo výške 75,- Eur za kalendárny rok a daň z nehnuteľnosti vo výške 16,- Eur. Týmto rozsudkom potom súd zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 9P/4/2012-56 zo dňa 5.3.2012 v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a záverom vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odvolaní otca napadnutej časti o povinnosti oboch rodičov uhrádzať poplatky v súvislosti s výkonom správy majetku dieťaťa rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne s použitím § 32 ods. 1, 2 a 5 Zákona o rodine. Vychádzal zo skutkových zistení, že rodičia darovali maloletej do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť - predmetný trojizbový byt, v ktorom aktuálne býva maloletá s matkou a priateľom matky, pričom podľa vyjadrenia matky ona platí výdavky s energiami. Zhodným tvrdením rodičov dieťaťa mal súd preukázané, že každý z nich mesačne spláca úver za tento byt po 240,- Eur mesačne, čo súd hodnotil ako náležitú starostlivosť. Súd vychádzal z toho, že rodičia majú k dcére nielen práva, ale i povinnosti, v tomto prípade vo forme starostlivosti a spravovaní o jej majetok. Súd bol toho názoru, že je spravodlivé, aby sa rodičia podieľali rovnodielne, nielen na platení hypotéky za byt dieťaťa, ale aj na ďalších platbách spojených s vlastníctvom nehnuteľností, preto návrh matky v tejto časti považoval za dôvodný, avšak nie v celej sume. Vychádzal z toho, že s vlastníctvom bytu dieťaťa súvisí povinná ročná platba dane za nehnuteľnosť (v roku 2015 vo výške 32,- Eur), povinná poisťka k bytu (150,- Eur) a preto uložil povinnosť oboch rodičom podieľať sa ročne na platení dane z nehnuteľnosti po 16,- Eur a poistenia bytu 75,- Eur. Vlastník bytu je tiež povinný platiť predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu, ktorá je od 1.4.2014 určená vo výške 140,- Eur. Súd bol názoru, že sa nedá objektívne paušálne vychádzať z konštatovania, že mesačný predpis je 140,- Eur a uložiť polovicu sumy automaticky platiť otcovi. Na druhej strane je pravdou, že vlastník je povinný mesačný zálohový predpis platiť a preto súd pri určovaní konkrétnej sumy vychádzal len z tých položiek zálohového predpisu, ktoré naozaj súvisia s vlastníctvom. Súd zohľadnil mesačne celú sumu 33,83 Eur za fond údržby a opráv, sumu 25,- Eur odmenu za správu, poistenie objektu 4,51 Eur, bankové poplatky 0,25 Eur, všetko ide o poplatky, ktoré sa týkajú vlastníctva a ich výška nie je ovplyvnená počtom osôb užívajúcich byt. Pokiaľ ide o položky teplo na kúrenie 48,- Eur, teplo na ohrev vody 11,- Eur, vodné a stočné teplá voda 6,- Eur, vodné a stočné studená voda 7,71 Eur, osvetlenie spoločných priestorov 1,70 Eur, pri týchto súd vychádzal z toho, že byt reálne užívajú tri osoby a po vydelení každej položky číslom tri dostal sumu na jednu osobu, na maloletú teda z týchto súm pripadajú teplo na kúrenie 16,- Eur, teplo na ohrev vody 4,3 Eur, vodné a stočné teplá voda 2,- Eur, vodné a stočné studená voda 2,57 Eur a osvetlenie spoločných priestorov 0,56 Eur. Keďže rodičia majú povinnosť podieľať sa rovnodielne na týchto poplatkoch (lebo majú rovnaké práva a povinnosti) a dieťa bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti, súd predmetnú sumu vydělil dvomi a získal sumu 44,01 Eur, ktorú uložil každému z rodičov platiť mesačne ako poplatky za výkon správy a fondu opráv k bytu vo vlastníctve dieťaťa. Súd sa zaoberal tiež argumentom otca, že matka má omnoho vyšší príjem a preto by sa mala podieľať na platení týchto poplatkov vo vyššom rozsahu. Súd zohľadnil, že otec je konateľom obchodnej spoločnosti, za posledných 12 mesiacov mal netto príjem 1.345,86 Eur a matka má mesačný netto príjem 2.635,34 Eur. Na druhej strane mal súd za preukázané, že otec je vlastníkom rodinného domu a matka nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, pričom dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov. Súd pri porovnaní pomerov rodičov dospel k tomu, že súčet majetkových a zárobkových pomerov rodičov je obdobný, hoci matka má vyšší príjem, avšak na druhej strane otec vlastní nehnuteľnosť a preto uložil povinnosť oboch rodičom platiť vymenované mesačné poplatky rovnodielne. S poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, výlučne v časti, ktorou súd uložil otcovi i matke hradíť poplatky v súvislosti so správou majetku - bytu vlastnícky patriaceho maloletej, podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie otec maloletej, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v druhej a tretej výrokovej časti napadnutého rozsudku zrušil. Ako odvolacie dôvody uviedol dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b), c), d), e) a f) O.s.p. Namietal, že súd uložil otcovi povinnosť platiť mesačné poplatky v súvislosti s bytom maloletej v rovnakom rozsahu ako zaviazal aj matku, pričom dostatočne nezohľadnil preukázanú skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť spolu s maloletou Z. užíva jej matka a priateľ matky, pričom otec žiadnym spôsobom byt neužíva a nemá z neho žiaden prospech. Okrem toho otec zdôraznil, že zárobok matky je podstatne vyšší ako zárobok otca a preto súd pri závere, že majetkové a zárobkové pomery oboch rodičov sú obdobné dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu. Okrem toho namietal, že súd neúplne a nedostatočne zistil skutkový stav a uspokojil sa s matkou predloženými listinami ohľadne výdavkov na predmetný byt, s ktorými otec nebol vopred oboznámený. Získané údaje sú neúplné a nepreskúmateľné. Otec ďalej poukázal na skutočnosť, že súd v napadnutej časti vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže uloženie povinnosti rodičom podieľať sa na úhradách spojených s užívaním bytu nemalo byť predmetom konania o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Je to rozhodovanie o podstatných veciach súvisiacich so správou majetku dieťaťa a prichádza do úvahy iba vtedy, keď sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach,

príčom ide o rozhodovanie podľa § 35 Zákona o rodine. Predpokladom pre takéto konanie je teda nezhoda rodičov po podstatných veciach a podanie riadneho odôvodneného návrhu na začatie konania. V danom prípade však riadny procesný návrh podľa odvolateľa podaný nebol, keďže ho žiadny z rodičov nepodal. Skutočnosť, že matka vo svojom vyjadrení z 26.2.2015 uviedla, že maloletá je vlastníčkou bytu, nenahrádza zákonnú požiadavku riadneho návrhu. Okrem toho vo vyjadrení matky nie je ani tvrdené, ani preukázané, že by medzi rodičmi existovala nezhoda. Vzhľadom na absenciu riadneho návrhu rozhodoval súd nad rámec svojej kompetencie. Odvolateľ preto rozhodnutie v tejto časti pokladá za v rozpore so zákonom a to i s poukazom na to, že požiadavka, aby otec prispieval na náklady bytu užívaného matkou a jej priateľom je zjavne v rozpore s dobrými mravmi, keďže matke tým vzniká bezdôvodné obohatenie a poškodzuje to maloletú, ktorá by v prípade prenajatia bytu tretej osobe mala dostatočné výnosy, ktoré by pokryli všetky prevádzkové a iné náklady s bytom súvisiace. Podľa otca výrok v napadnutej časti je nedostatočne zrozumiteľný, keďže z neho nevyplýva, že každý z účastníkov má platiť konkrétne určený podiel na nákladoch súvisiacich so správou majetku maloletej. Vzhľadom na to v spojení s nedostatočným odôvodnením otec konštatoval, že rozhodnutie v napadnutej časti je nepreskúmateľné, v dôsledku čoho je konanie postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Záverom skonštatoval, že ak súd chcel rozhodovať o uložení povinnosti uhrádzať náklady spojené s vlastníctvom a správou predmetného bytu, nemal túto povinnosť uložiť otcovi, ale z vyššie uvedených dôvodov matke.

Matka vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu otca, podanom prostredníctvom svojho advokáta navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa odvolania otca zmenil vo veci platenia dane z nehnuteľnosti tak, že matka i otec budú mať povinnosť platiť daň z nehnuteľnosti vo výške 14,97 Eur za rok, v ostatnej časti žiadala rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Poukázala na to, že z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že skutočnou vlastníčkou predmetného bytu je maloletá Z.. Je tiež nepochybne preukázané, že poplatky tak, ako sú uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, sú spojené s užívaním a vlastníctvom predmetného bytu, pričom maloletá nemá žiaden príjem a ona tieto poplatky hradíť nemôže. Zdôraznila, že súčasťou jej vyjadrenia k návrhu otca bol tiež návrh na platenie úhrad spojených s vlastníctvom bytu rodičmi, ktorý bol riadnym návrhom na rozhodnutie o správe majetku maloletej Z. v súlade s § 35 Zákona o rodine, pričom bolo preukázané, že došlo i k nezhode rodičov ohľadne vecí spojených so správou majetku maloletej. Matka nemá vedomosť z akých dôvodov otec spomína prenajatie bytu tretej osobe, keďže k žiadnemu prenájmu bytu doteraz neprišlo a je zrejmé, že ani nepríde. Poukázala na to, že byt nadobudli ako holobyť a v takom stave bol darovaný maloletej. Keďže otec matku i s dcérou vyhodil z rodinného domu, nemala inú možnosť ako použiť byt maloletej. Sama holobyť upravila do stavu, aby bol obývatel'ný, čo si vyžiadalo nemalé finančné prostriedky. Holobyť by pritom nebolo možné prenajať. V súčasnej dobe je pôvodný holobyť zhodnotený o nemalú sumu. Poukázala na nemorálne správanie otca maloletej, že napriek tomu, že ona nemôže užívať rodinný dom, ešte stále spláca hypotekárny úver naň. Otec navyše užíva hnutel'né veci, ktoré jej odmieta vydať. Obohacuje sa aj tak, že nespláca riadne záväzky, ktoré vznikli počas manželstva, má nedoplatok na hypotekárnom úvere za obdobie od 21.3.2012 do 21.2.2013 vo výške 2.945,42 Eur. Všetky poplatky nad rámec úveru spojené so stavebnými úpravami a zakúpením bytových doplnkov platila výlučne ona bez akéhokoľvek príspevku zo strany otca. Ďalej poukázala na pravidelné poplatky súvisiace s vlastníctvom bytu ako zaplatené poisťné za byt za obdobie od roku 2011 do 2015 celkovo vo výške 639,43 Eur s tým, že má za to, že otec je povinný prispievať polovicou a to je suma 319,71 Eur. Ďalej poukázala, že za obdobie rokov 2012 až 2015 uhradila daň za predmetný byt spolu vo výške 119,76 Eur, pričom otec je povinný prispievať polovicou z predpisu dane, čo je suma 59,88 Eur. Zdôraznila, že zaplatené povinné úhrady do fondu opráv a poplatky za spoločné priestory nesúvisia s užívaním bytu, ale výlučne s vlastníctvom bytu. Všetky výdavky súvisiace s užívaním bytu, ako je elektrická energia, voda si platí sama a nikdy nemala záujem na tom, aby jej na tieto poplatky otec maloletej prispieval. Je presvedčená o tom, že s darovaním bytu maloletej vzniká obom rodičom povinnosť podieľať sa rovným dielom na poplatkoch výlučne súvisiacich s vlastníctvom bytu. Za obdobie od 19.7.2011 zaplatila na predpise na výkon správy vrátane poplatkov do fondu opráv spolu 6.532,24 Eur sama. Položky teplo na kúrenie, vodné stočné studená voda, osvetlenie spoločných priestorov podľa počtu osôb, ktoré reálne byt užívajú, nepožaduje. V prípade predpisu na rok 2015 ide o sumu 74,30 Eur pre každého rodiča. Je pravdou, že súd uviedol daň z nehnuteľností vo výške 16,- Eur.

Kolízny opatrovník odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu otca a matky maloletej sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. b), c), d), e) a f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti o povinnosti rodičov hradiť úhrady v súvislosti so správou majetku dieťaťa, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 35 Zákona o rodine), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, keďže rozsudok súdu prvého v napadnutej časti je nepreskúmateľný, v dôsledku čoho muselo dôjsť k jeho zrušeniu a vráteniu veci súdu prvého stupňa, v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah odvolania podaného otcom a ním uplatnenú odvolaciu argumentáciu bolo posúdiť správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa o povinnosti otca i matky hradiť úhrady v súvislosti so správou majetku dieťaťa - bytu vo vlastníctve maloletej.

Predovšetkým sa žiada uviesť, že nemá oporu v priebehu konania prvostupňového súdu a v obsahu spisu tvrdenie otca, že súd nemal zmocnenie rozhodovať o hradení nákladov rodičmi v súvislosti so správou majetku dieťaťa, lebo riadny návrh údajne nebol podaný a nebolo ani preukázané, že by existovala nezhoda o správe tohto majetku, keďže opak je pravdou.

Matka maloletej totiž vo svojom podaní zo dňa 26.2.2015 - vo vyjadrení k návrhu uviedla, že maloletá je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, pričom matka platí poplatky spojené s užívaním bytu a okrem toho aj poplatky nevyhnutne spojené s vlastníctvom bytu a to poplatok za výkon správy a fond opráv spolu vo výške 140,- Eur, s poistením bytu 150,- Eur za rok a daň z nehnuteľnosti 32,- Eur ročne. Zároveň v tomto podaní navrhla i petit rozsudku prvostupňového súdu, ktorým by každému z rodičov bola uložená povinnosť platiť vymedzené poplatky (za výkon správy a do fondu opráv 70,- Eur, za poistenie 75,- Eur a daň z nehnuteľnosti 16,- Eur). Odvolací súd zhodne s prvostupňovým je toho názoru, že predmetné podanie matky spĺňa všetky základné náležitosti podania v zmysle § 42 ods. 3 v spojení s § 79 ods. 1 O.s.p. Podľa zápisnice z pojednávania prvostupňového súdu dňa 5.3.2015 tento návrh bol krátkou cestou doručený právnomu zástupcovi otca i kolíznemu opatrovníkovi, pričom účastníci boli k tomuto návrhu aj vypočutí a ich advokáti takisto vyjadrili svoj názor na túto časť konania, právny zástupca otca sa k nemu vyjadril i v rámci záverečnej reči, pričom s týmto návrhom matky nesúhlasil. Účastníci konania pritom nemali návrhy na doplnenie dokazovania a súd po záverečných rečiach riadne vyhlásil dokazovanie za skončené.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že v konaní bol matkou podaný riadny návrh obsahujúci všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 35 Zákona o rodine, aby súd rozhodol o podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností, pričom v priebehu konania nesporne vyšla najavo aj nezhoda rodičov o tejto veci, keďže matka sa domáhala, aby rodičia hradili vymenované platby v súvislosti s bytom vo vlastníctve maloletej vždy rovnodielne v polovici, pričom otec sa takýmto návrhom nesúhlasil a žiadal, aby všetky tieto platby uhrádzala matka maloletej.

Odvolateľ namietal, že súd nesprávne zaviazal každého z rodičov rovnakým dielom uhrádzať predmetné platby, keď mal za to, že príjem matky je vyšší, navyac predmetný byt spolu s priateľom užíva matka a preto na úhradu celých nákladov mala byť zaviazaná matka a otec by ich hradiť nemal i s poukazom na rozpor s dobrými mravmi.

Prvostupňový súd sa s touto námietkou otca správne vypořiadal v odôvodnení preskúmaného rozsudku, keď poukázal a to, že hoci otec, ktorý je konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným, vykazuje nižší príjem (1.345,86 Eur) ako matka (2.635,34 Eur), je výrazný rozdiel v ich ďalších majetkových pomeroch a to, že otec je vlastníkom rodinného domu, pričom matka žiadnu nehnuteľnosť nevlastní. Preto správne neprihliadol iba na deklarovaný mesačný príjem rodičov, ale aj na ich celkové pomery, z čoho správne vyvodil, že majetkové pomery rodičov sú obdobné, v dôsledku čoho je dôvodné zaviazat' ich na úhradu daných platieb každého rovnodielne.

Žiada sa dodať, že maloletá Z. ako vlastníčka bytu má osobné právo byť užívať a keďže je v striedavej starostlivosti aj matky, ktorá nemá iné bývanie, je logické, že byt užíva spolu s matkou (i jej partnerom),

keď otec má vlastné bývanie. Ak sa otec domnieva, že je v záujme maloletej dať byt do nájmu tretej osobe a s matkou sa na tom nezhodne, môže na jeho návrh o veci rozhodnúť súd (§ 35 ZoR).

Pokiaľ otec v odvolaní zdôrazňuje, že predmetný byt užíva okrem maloletej aj jej matka aj s priateľom, pričom on ho žiadnym spôsobom nevyužíva, treba prisvedčiť že táto skutočnosť je v rozsudku zohľadnená zmätočne a nezrozumiteľne. Prvostupňový súd v odôvodnení uvádza, že zohľadnil len položky, ktoré súvisia priamo s vlastníctvom bytu (a ktorých úhrady sa domáhala matka v podanom návrhu) a to platby do fondu údržby a opráv 33,83 Eur, odmenu za správu 25,- Eur, poistenie objektu 4,51 Eur a bankové poplatky 0,25 Eur, všetko mesačne, z ktorých zaviazal každého z rodičov uhrádzať polovicu. Avšak v rozpore s tým, bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia, navyše zohľadnil aj platby, ktoré súvisia už priamo s užívaním bytu a spotrebou médií a ktoré sú ovplyvnené počtom osôb užívajúcich byt a to teplo na kúrenie, na ohrev vody, vodné a stočné a osvetlenie spoločných priestorov, pričom zohľadnil, že byt reálne užívajú tri osoby, z čoho na maloletú pripadá jedna tretina a z tejto jednej tretiny potom zaviazal každého z rodičov hradiť polovicu. Matka v odvolacom konaní tvrdí, že sa týchto platieb ani nedomáhala, avšak v jej návrhu na čl. 42 sú zahrnuté v rámci poplatkov za výkon správy a fond opráv, keď požaduje aby otec platil 70,- Eur z celej sumy predpisu 140,- Eur, v ktorom sú aj tieto platby. Súd tento svoj rozporný postup nijako bližšie neodôvodnil. Nebolo tiež správnym, ak prvostupňový súd v rozsudku zo dňa 5.3.2015 zaviazal rodičov do budúcnosti k úhrade platieb v súvislosti s bytom maloletej podľa predpisu mesačnej zálohovej platby úhrad za užívanie bytu na rok 2014, bolo potrebným vyčakať na predpis na rok 2015, prípadne výrok formulovať všeobecne tak, aby bol účinný a vykonateľný pre každý ďalší nasledujúci rok i po zmene predpisu mesačnej zálohovej úhrady. Pokiaľ ide o daň z nehnuteľností vo výške 16,- Eur vo výroku rozsudku, nie je jednoznačne uvedené, že sa jedná o platbu ročnú, pričom z textu tohto výroku v úvode by inak vyplývalo, že ide o platbu, ktorá sa uhrádza mesačne.

Z vyjadrenia matky maloletej k odvolaniu otca vyplýva tiež sumár zaplateného poistného za roky 2011 až 2015 a zaplatenej dane za nehnuteľnosť za roky 2012 až 2015, pričom z podania nie je zrejmé, či matka rozširuje svoj návrh a domáha sa dodatočnej úhrady zo strany otca polovice týchto výlučne ňou realizovaných platieb v súvislosti s vlastníctvom predmetného bytu. Navyše žiada zmeniť rozsudok v časti dane z nehnuteľností tým, že mení výšku jej polovice z pôvodne uplatnených 16,- Eur na sumu 14,97 Eur za rok, pričom dôvod neuvádza. Keďže z predmetného vyjadrenia matky maloletej nie je jednoznačne zrejmé, či a konkrétne v akom rozsahu všetky v podaní vymenované výlučne ňou doteraz realizované platby v súvislosti s vlastníctvom predmetného bytu požaduje od otca uhradiť, bude potrebné aby matka svoje podanie spresnila a uviedla jednoznačne, čo konkrétne v tejto súvislosti žiada. Okrem toho vo vyjadrení uvádza, že ide o sumu 74,30 Eur na rok 2015 pre každého rodiča, čo je rozdielne od predtým uplatneného a z podania nie je zrejmé, či je to zmena jej návrhu.

Je potrebné poznamenať, že konanie podľa § 35 Zákona o rodine je síce konaním starostlivosti súdu o mal. (§ 176 ods. 1 O.s.p.), avšak v zmysle § 35 ZoR môže byť začaté iba na návrh niektorého z rodičov a preto s poukazom na § 153 ods. 2 O.s.p., súd je viazaný návrhom, nemôže prisúdiť viac, ani niečo iné ako sa žiada, a ak návrhu nevyhovie celkom, musí ho vo zvyšku zamietnuť.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

Vady konania vymedzené v § 221 ods. 1 písm. a) až g) O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie

(napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 167 ods. 2 O.s.p.) musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., je nepreskúmateľné.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania (§ 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.).

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (mutatis mutandis NS SR sp. zn. 2 M Cdo 11/2013).

S poukazom na uvedené odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p.).

Povinnosťou súdu prvého stupňa bude najskôr vyzvať matku, aby jednoznačne a nepochybné uviedla čoho sa v časti o správu majetku mal. domáha, či mení alebo čiastočne berie späť svoj pôvodný návrh a presne v akom rozsahu. Následne bude potrebné doplniť potrebné dokazovanie, jeho výsledky vyhodnotiť, zistené skutočnosti právne posúdiť a vo veci správy majetku dieťaťa opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.